

แนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่าง
ภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้อง
กับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

เอกสารวิจัยส่วนบุคคล

โดย

นายประทีป กุลหิรัญ

ผู้จัดการฝ่ายขายระหว่างประเทศ บริษัทชัยเสรีเม้าท์ทอลแอนด์รีบเบอร์จำกัด

วิทยาลัยการทัพบก

กันยายน 2567

บทคัดย่อ

ผู้วิจัย	นายประทีป กุลหิรัญ
เรื่อง	แนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
วันที่	11 กันยายน 2567 จำนวนคำ : 9,673 จำนวนหน้า : 36
คำสำคัญ	บูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน, อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ, ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
ชั้นความลับ	ไม่มีชั้นความลับ

การวิจัยเรื่องแนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัย การศึกษาถึงหลักการและรูปแบบของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน และวิเคราะห์สถานะแวดล้อมตลอดจนปัญหาข้อขัดข้อง ปัจจัยภายในและภายนอก ศึกษาถึงแนวคิดเกี่ยวกับความจำเป็นและการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในการร่วมลงทุนกับโครงการของรัฐบาล จะนำไปสู่การเสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อให้โครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความยั่งยืน

การสร้างความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพระหว่างรัฐและเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ โดยให้ความสำคัญกับความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และความยุติธรรมในการดำเนินโครงการร่วมลงทุน

การวิจัยจะมีการสรุปแนวทางปฏิบัติในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้วยการวิเคราะห์ SWOT ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญในการวางแผนกลยุทธ์ การวิจัยจะให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ปัจจัยปัจจัยภายในและภายนอก คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ อุปสรรค เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

ABSTRACT

AUTHOR: Mr. Prateep Koolhiran
TITLE: Guidelines for integrating cooperation between the public and private sectors in accordance with the 20-year national strategy
DATE: 11 September, 2024 **WORD COUNT :** 9,673 **PAGES :** 36
KEY TERMS: Public-Private Partnership (PPP), Defense Industry, 20-year national strategy
CLASSIFICATION: Unclassified

The research pertains to researching and analyzing the collaboration between the public and private sectors in Thailand to align with the national 20-year strategy. To achieve the objectives, the research aims to understand the principles and models of current public-private partnerships, analyze the environmental conditions, internal and external factors, and explore the necessity and increased role of the private sector in government projects.

In addition, the research will focus on creating effective cooperation in developing infrastructure and public services, emphasizing transparency, accountability, and fairness in project implementation. The research will conclude with practical recommendations for enhancing the efficiency and sustainability of current public-private partnerships in Thailand.

In conclusion, the research will involve summarizing practical approaches to enhance collaboration between the public and private sectors to align with the national 20-year strategy. This will include conducting a SWOT analysis, a crucial process in strategic planning, to prioritize factors such as strengths, weaknesses, opportunities, and threats. Additionally, the research will emphasize analyzing internal and external factors to present suitable and effective development strategies to be used as guidelines for public-private cooperation.

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
วิธีการศึกษา	5
ประโยชน์ที่ได้รับ	6
บทที่ 2 บทวิเคราะห์	
นโยบายของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ต่อความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนของประเทศไทย	7
ความสำคัญของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของ ประเทศไทย	8
ความหมายของการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและ ภาคเอกชนของประเทศไทย	9
รากของปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไขปัญหาในการบูรณาการ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน	10
หลักการและรูปแบบของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและ ภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน	13
ตัวอย่างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทย	15
การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและ ภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน	18
แนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 3 บทอภิปรายผล

ตัวอย่างงานวิจัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนที่	
ประสบความสำเร็จในประเทศไทย	31
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	33

บทที่ 4 บทสรุป

บทสรุป	35
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	36

เอกสารอ้างอิง

ประวัติย่อผู้วิจัย

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กำหนดให้รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขตและเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ รัฐต้องจัดให้มีการทหาร การทูตและการข่าวกรองที่มีประสิทธิภาพ กำลังทหารให้ใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศด้วยตลอดจนกำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกัน ไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ประกอบกับพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีหลักการให้กำหนด นโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติซึ่งการจัดทำนโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติเป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2559 เพื่อให้เป็นกรอบหรือทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคามในการดำรงไว้ ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งครอบคลุมถึงนโยบายภายในประเทศ นโยบายต่างประเทศ และนโยบายการทหาร กับ การเศรษฐกิจ และอื่นๆ อันเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติให้สอดคล้องต้องกัน เพื่อให้กิจการของหน่วยงานของรัฐ สามารถประสานกันได้อย่างใกล้ชิดเป็นผลดีต่อความมั่นคงแห่งชาติ และรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ¹

สืบเนื่องจนถึงการจัดทำนโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ผ่านมา จนถึงฉบับปัจจุบัน มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์ เงื่อนไข และการเปลี่ยนแปลง ในมิติต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ดังนั้น ร่างนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570) จึงให้ความสำคัญกับการวางรากฐานความมั่นคงของประเทศ โดยเริ่มต้นจากหน่วยย่อยของสังคม คือ สถาบันครอบครัวและ

สถาบันการศึกษา โดยส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะภาคประชาชน²

ท่ามกลางสถานการณ์โลกที่มีความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทุกองค์กรต้องเรียนรู้ในการปรับตัวอย่างเท่าทัน หน่วยงาน ภาครัฐก็เช่นเดียวกัน เนื่องจากเมื่อหน่วยงานภาครัฐมีนโยบาย หรือดำเนินการในเรื่องใด ๆ แล้วจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสาธารณะในวงกว้าง แนวทางการบริหารจัดการขององค์กรภาครัฐจึงมีความสำคัญและจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาในทุกมิติให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งแนวคิดในการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบต่าง ๆ ของภาครัฐเพื่อให้องค์กรมีความแข็งแกร่ง สามารถขับเคลื่อนภารกิจของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดทั้งการมุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนโดยคำนึงถึงคุณภาพเป็นสำคัญ ประเด็นยุทธศาสตร์การส่งเสริมระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันระหว่างภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน เป็นประเด็นที่ได้ กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.2564 - พ.ศ.2565) ที่สอดคล้องกับการบริหาร ถ้ายโอนภารกิจให้ภาคส่วนอื่น พัฒนาแนวทางการจัดโครงสร้างในรูปแบบที่รองรับกับอนาคต และมีรูปแบบที่หลากหลายงานภาครัฐแนวใหม่ มีเป้าหมายคือ ทบทวนกฎหมายและระเบียบให้การจัดตั้งและปรับเปลี่ยนรูปแบบหน่วยงานรัฐให้มีความยืดหยุ่น ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งในการบริหารราชการในระดับพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน และการบูรณาการทุกภาคส่วน³

ในปัจจุบันประเทศไทยมีความจำเป็นต้องจัดทำโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะในด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ทำให้รัฐไม่สามารถดำเนินการ ให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชนได้ ต่อมาจึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุน ในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2556 ขึ้นบังคับใช้แทนกฎหมายร่วมทุน ปี พ.ศ. 2535 เพื่อส่งเสริมและเอื้ออำนวยให้เอกชน เข้าร่วมลงทุนกับหน่วยงานของรัฐ และเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่กฎหมายร่วมทุนปี พ.ศ. 2535 โดยตามกฎหมายร่วมทุนฉบับใหม่ได้สร้างกลไกที่สำคัญหลายๆ อย่างที่จะส่งเสริมและเอื้ออำนวยต่อการเข้าร่วมลงทุนระหว่างรัฐ ซึ่งการเปิดให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานภาครัฐ มีได้ในหลายระดับตั้งแต่ระดับที่ประชาชนมีบทบาท

จำกัดแค่เป็นผู้ให้ความคิดเห็นต่อการกำหนดนโยบายหรือจัดทำโครงการของหน่วยงานภาครัฐ มาจนถึงการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงนวัตกรรม ของการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ทั้งนี้ การให้ภาคส่วนอื่น ๆ เข้ามาร่วมกับภาครัฐนั้น มีได้หลายรูปแบบ เช่น รูปแบบความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการให้บริการ สาธารณะประเภท โครงสร้างพื้นฐานที่เรียกว่า Public – Private Partnership (PPP) ที่ภาคเอกชนเป็นตัวหลักในการเป็นภาคีหุ้นส่วน เพื่อแก้ไขปัญหาจากการที่ภาครัฐขาดแคลนงบประมาณ องค์กรความรู้หรือเทคโนโลยีในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่

โครงสร้างพื้นฐานที่เรียกว่า Public – Private Partnership (PPP) จึงมุ่งหวังด้านประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพของโครงการนั้น ๆ ด้วยความมุ่งหวังจะให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือของภาครัฐ และภาคเอกชน ในแก้ไขปัญหาและพัฒนาการบริหารจัดการ ททรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ และประชาชน ข้อมูลการลงทุนโครงการที่เป็นการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน ระหว่างปี 2523-2557 มีเพียง 34 โครงการ หรือเฉลี่ยปีละ 1 โครงการ แต่ในช่วงปี พ.ศ. 2558-2562 มีมากกว่า 66 โครงการ เฉลี่ย 13 โครงการต่อปี มีมูลค่ารวม 1.66 ล้านล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นโครงการรถไฟฟ้าและรถไฟฟ้าความเร็วสูงมากถึงร้อยละ 57⁴

จากปัจจัยข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาหลักการและรูปแบบของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน เพื่อวิเคราะห์สถานะแวดล้อมของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน ศึกษาถึงแนวคิดเกี่ยวกับความจำเป็นและการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในการร่วมลงทุนกับโครงการของรัฐบาล เพื่อเสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อให้โครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน

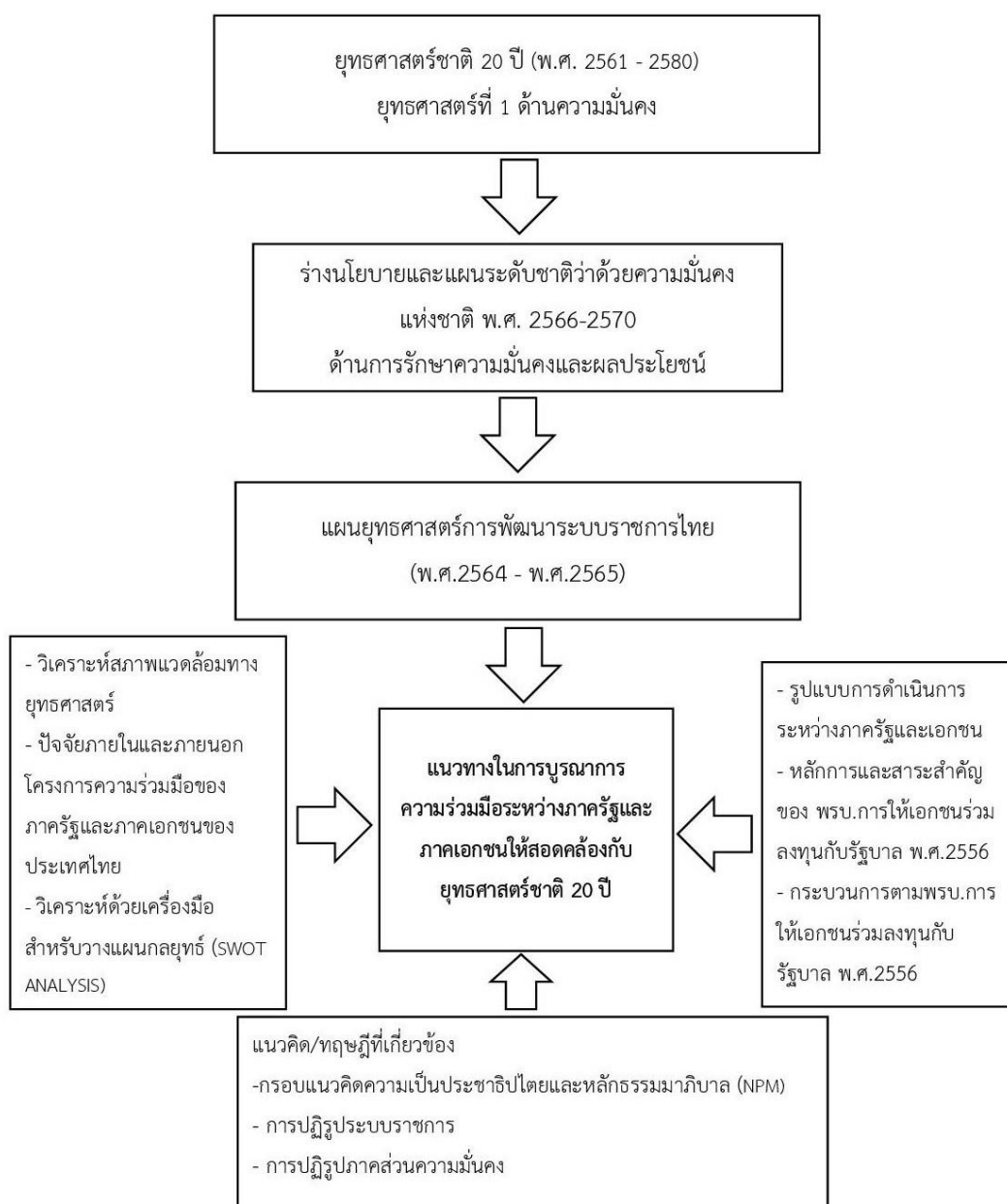
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงหลักการและรูปแบบของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน
2. เพื่อวิเคราะห์สถานะแวดล้อมของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน

3. เพื่อเสนอแนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

กรอบแนวคิดการวิจัย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัย การศึกษาถึงหลักการและรูปแบบของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมตลอดจนปัญหาข้อขัดข้อง ปัจจัยภายในและภายนอก จะนำไปสู่การเสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อให้โครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการศึกษา

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Research) ตามที่วิทยาลัยการทัพบกกำหนด โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงเอกสารเป็นแนวทางในการวิจัย

2. ขอบเขตการศึกษา

จากข้อมูลทุติยภูมิ โดยรวบรวมข้อมูลเรื่องแนวคิดทฤษฎี รวมถึงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนโยบายภาครัฐ ยุทธศาสตร์ แนวทางการปฏิบัติของหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน ภาคพลเรือน จากห้องสมุด และแหล่งข้อมูลอื่นๆ ได้แก่เอกสารทางราชการ บทความทางวิชาการ และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเพื่อหาแนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมีระยะเวลาในการวิจัย ตั้งแต่ ธันวาคม 2566 - มิถุนายน 2567

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วหลังจากนั้นจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยดำเนินการวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือสำหรับวางแผนกลยุทธ์ (SWOT Analysis) โดยจะวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูล เพื่อแยกแยะให้เห็นถึงส่วนประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบต่างๆ โดยใช้กรอบการคิดเชิงยุทธศาสตร์เป็นแนวทาง

5. ขั้นตอนการดำเนินงาน

กิจกรรม \ ระยะเวลา	ธ.ค. 66	ม.ค. 67	ก.พ. 67	มี.ค. 67	เม.ย. 67	พ.ค. 67	มิ.ย. 67
เลือกเรื่องและกำหนดหัวข้อการวิจัย	↔						
สอบการนำเสนอโครงร่างเอกสารวิจัย		↔					
ศึกษาค้นคว้าที่มาของปัญหา		↔	↔				
การวิเคราะห์, สังเคราะห์ข้อมูล				↔			
การสรุปผลการวิจัย					↔		
การนำเสนอผลการวิจัย						↔	
จัดทำรูปเล่ม							↔

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบหลักการและรูปแบบของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน
2. ทราบสถานะแวดล้อมตลอดจนปัญหาข้อขัดข้องของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน
3. สามารถเสนอแนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

บทที่ 2

บทวิเคราะห์

เพื่อให้การวิจัยเรื่อง “แนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” ในครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ การวิจัยได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นข้อมูล ทั้งจากงานวิชาการ และงานวิจัย และใช้กรอบการคิดเชิงยุทธศาสตร์เป็นพื้นฐาน วิเคราะห์สภาวะแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดกรอบแนวความคิดในการวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา ความสำคัญ และรูปแบบความร่วมมือ ซึ่งนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบันให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน โดยแบ่งเนื้อหาของบทนี้เป็น 8 ส่วน ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

นโยบายของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีต่อ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทย

ประเทศไทยได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) เป็นแผนการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน ประกอบกับพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีหลักการให้การกำหนดนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ สืบเนื่องจนถึงการจัดทำนโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ผ่านมา จนถึงฉบับปัจจุบัน มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์ เศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลง ในมิติต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ดังนั้น ร่างนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570) จึงให้ความสำคัญกับการวางรากฐานความมั่นคงของประเทศ โดยเริ่มต้นจากหน่วยย่อยของสังคม คือ สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา โดยส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะภาคประชาชน²

ประเด็นยุทธศาสตร์การส่งเสริมระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบ ร่วมมือกัน ระหว่างภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน เป็นประเด็นที่ได้กำหนดไว้ในแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.2564 - พ.ศ.2565) ที่สอดคล้องกับการ บริหาร ถ่ายโอนภารกิจให้ภาคส่วนอื่น พัฒนาแนวทางการจัดโครงสร้างในรูปแบบที่รองรับ กับอนาคต และมีรูปแบบที่หลากหลายงานภาครัฐแนวใหม่ มีเป้าหมายคือ ทบทวน กฎหมายและระเบียบให้การจัดตั้งและปรับเปลี่ยนรูปแบบหน่วยงานรัฐให้มีความยืดหยุ่น ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งในการบริหารราชการในระดับพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของ ประชาชน และการบูรณาการทุกภาคส่วน³

ความสำคัญของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทย

การมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership : PPP) มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในหลายมิติ ดังนี้

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประเทศไทยมีความต้องการการลงทุนใน โครงสร้างพื้นฐานจำนวนมาก โดยภาครัฐเพียงลำพังอาจไม่เพียงพอ PPP จึงเป็นกลไกสำคัญในการดึงดูดเงินทุนจากภาคเอกชนมาลงทุนในโครงการต่างๆ เช่น ทาง หลวง รถไฟฟ้า สนามบิน ท่าเรือ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชน

2. การส่งเสริมการแข่งขัน PPP ช่วยสร้างบรรยากาศการแข่งขันระหว่าง บริษัทเอกชน ซึ่งกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุน

3. การกระจายความเสี่ยง PPP ช่วยกระจายความเสี่ยงจากภาครัฐไปยัง ภาคเอกชน โดยภาคเอกชนจะรับผิดชอบความเสี่ยงทางการเงินและความเสี่ยงทางธุรกิจ

4. การถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ PPP ช่วยให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี และความรู้จากภาคเอกชนมาสู่ภาครัฐ

ความหมายของการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทย

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership หรือ PPP) คือข้อตกลงระหว่างรัฐบาลกับเอกชน โดยภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุน หรือให้บริการในลักษณะต่าง ๆ ในระบบราชการ โดยมีมุ่งหมายให้เกิดประโยชน์ส่วนรวม

ซึ่งอาจเป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการให้บริการสาธารณสุขปโภค หรือโครงการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง⁴

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนมีความหมายที่หลากหลาย แต่สามารถสรุปได้ดังนี้

1. มีเป้าหมายร่วมกัน การบูรณาการควรมีเป้าหมายที่ชัดเจน และทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต้องมีความตั้งใจในการพัฒนาและปรับปรุง
2. ประโยชน์ที่เกิดขึ้นร่วมกัน ความร่วมมือควรสร้างประโยชน์ที่เกิดขึ้นทั้งสองฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นการลงทุน การให้บริการ หรือการพัฒนาโครงสร้าง
3. ข้อตกลงร่วมกัน ความร่วมมือควรมีข้อตกลงที่ชัดเจน รวมถึงความรับผิดชอบ การแบ่งปันข้อมูล และการประเมินผล
4. การแบ่งแยกบทบาท ความร่วมมือควรกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายในโครงการ
5. การจัดการทรัพยากร การบูรณาการควรมีการจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการใช้ทรัพยากรทางการเงินและบุคคล

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ และมีหลายรูปแบบในการดำเนินงาน ตั้งแต่โครงการด้านพื้นฐาน การศึกษา สาธารณูปโภค ไปจนถึงการให้บริการด้านสุขภาพ

รากของปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไขปัญหาในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

รากเหง้าของปัญหาและความท้าทายในความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนคือปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองและการขาดประสิทธิภาพและความรับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดิน มีวิธีการแก้ไขปัญหาล่าช้าหลายวิธีรวมถึงการชี้แจงบทบาทและความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐการปรับปรุงระบบการรับและจัดการกับข้อร้องเรียนและข้อร้องเรียนการให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐในท้องถิ่นในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหากำหนดแนวทางและขั้นตอนที่ชัดเจนในการจัดการข้อร้องเรียนการปรับปรุงคุณภาพและการฝึกอบรมพนักงานของรัฐและการใช้เทคโนโลยีและข้อมูลเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน

รากของปัญหา : การบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (PPP) มักเผชิญกับอุปสรรคหลายประการ รากของปัญหาเหล่านี้มาจากหลายปัจจัย ดังนี้

1. ความแตกต่างของเป้าหมายและวัฒนธรรม ภาครัฐมักมุ่งเน้นไปที่การให้บริการสาธารณะและความยั่งยืนในระยะยาว ในขณะที่ภาคเอกชนมุ่งเน้นไปที่ผลกำไรและความยั่งยืนในระยะสั้น ความแตกต่างของเป้าหมายเหล่านี้อาจนำไปสู่ความขัดแย้งและความยากลำบากในการหาจุดร่วม

2. การขาดความไว้วางใจ ประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ที่ตึงเครียดระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนบางครั้งอาจนำไปสู่การขาดความไว้วางใจ ซึ่งอาจทำให้การเจรจาต่อรองและการทำงานร่วมกันเป็นไปได้ยาก

3. กระบวนการราชการที่ยุ่งยาก กระบวนการราชการที่ยุ่งยากและซับซ้อนของภาครัฐอาจทำให้ภาคเอกชนท้อแท้ กฎระเบียบและข้อบังคับที่เข้มงวดอาจทำให้การดำเนินโครงการ PPP ช้าลงและมีราคาแพง

4. การขาดการประสานงาน การขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องอาจนำไปสู่ความล่าช้าและความยุ่งยาก ช่องว่างการสื่อสารอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดและความขัดแย้ง

5. การขาดทักษะและความรู้ เจ้าหน้าที่ภาครัฐและภาคเอกชนอาจไม่มีทักษะและความรู้ที่จำเป็นในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ อาจขาดความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายและวัฒนธรรมของอีกฝ่าย

อุปสรรค : อุปสรรคเหล่านี้สามารถนำไปสู่ปัญหาต่างๆ ดังนี้:

1. ความล่าช้าและการเพิ่มต้นทุน โครงการ PPP มักเผชิญกับความล่าช้าและการเพิ่มต้นทุน สาเหตุหลักมาจากกระบวนการราชการที่ยุ่งยาก การขาดการประสานงาน และความขัดแย้งระหว่างผู้มีส่วนได้เสีย

2. ผลลัพธ์ที่ต่ำกว่าที่คาดหวัง โครงการ PPP อาจไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ สาเหตุหลักมาจากความแตกต่างของเป้าหมายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน การขาดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย และการขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

3. ความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น โครงการ PPP อาจมีความเสี่ยงสูงกว่าโครงการที่ดำเนินการโดยภาครัฐหรือภาคเอกชนเพียงฝ่ายเดียว สาเหตุหลักมาจากความไม่แน่นอนทางกฎหมาย การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และความเสี่ยงทางตลาด

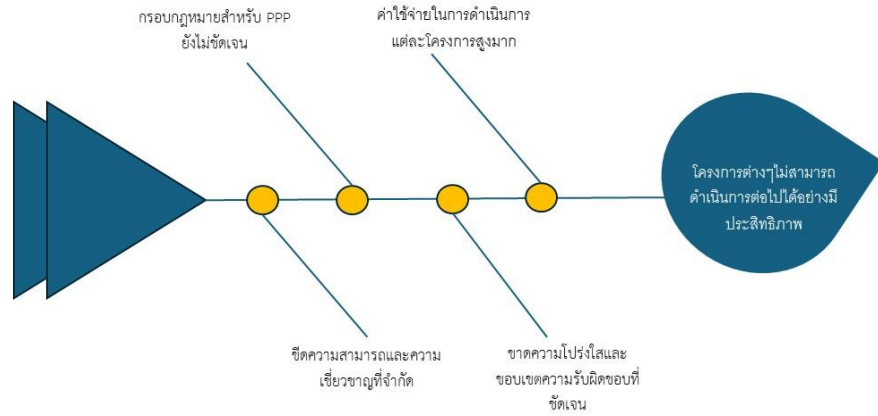
4. การรับรู้ของสาธารณชนที่ไม่ดี โครงการ PPP บางครั้งเผชิญกับการต่อต้านจากสาธารณชน สาเหตุหลักมาจากความกังวลเกี่ยวกับการทุจริต การขาดความโปร่งใส และผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางแก้ไข : มีแนวทางแก้ไขหลายประการที่สามารถช่วยเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้และส่งเสริมการบูรณาการความร่วมมือ PPP ที่ประสบความสำเร็จ แนวทางแก้ไขที่สำคัญบางประการ ได้แก่:

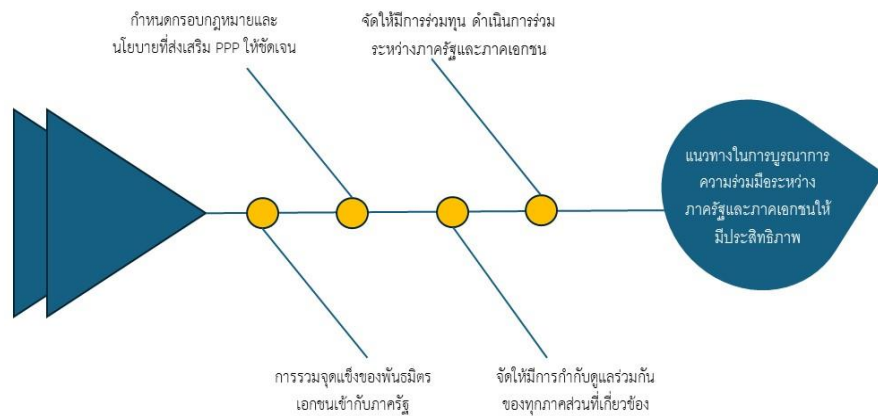
1. การสร้างความไว้วางใจและความสัมพันธ์ สิ่งสำคัญคือต้องสร้างความไว้วางใจและความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน สามารถทำได้ผ่านการสื่อสารที่เปิดกว้าง โปร่งใส และซื่อสัตย์ การสร้างกลไกการแก้ไขข้อพิพาท และการส่งเสริมความร่วมมือในโครงการต่างๆ

2. การปรับปรุงกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐควรมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และยุติธรรม ควรลดขั้นตอนราชการที่ยุ่งยากและข้อกำหนดที่ไม่จำเป็น

3. ปัญหาที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนมีมากมาย และเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ปัญหาเหล่านี้รวมถึงการขาดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและ บริษัท เอกชน การขาดแนวทางและขั้นตอนความร่วมมือที่ชัดเจน การขาดความไว้วางใจและความเข้าใจระหว่างทั้งสองฝ่าย และการขาดความรับผิดชอบและความโปร่งใสในกระบวนการความร่วมมือ⁵

ภาพที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่อการร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนด้วย Root Cause Analysis (RCA)

ภาพที่ 3 วิเคราะห์การแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนด้วย Root Cause Analysis (RCA)

โดยรวมแล้วความท้าทายในความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงความต้องการบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจนขึ้นในการปรับปรุงประสิทธิภาพ

และความรับผิดชอบและการใช้เทคโนโลยีและข้อมูลเพื่อปรับปรุงการให้บริการสาธารณะ เพื่อจัดการกับความท้าทายเหล่านี้ การให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐบาลท้องถิ่นในการตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาคำหนดแนวทางและขั้นตอนที่ชัดเจนในการจัดการข้อร้องเรียน ปรับปรุงคุณภาพและการฝึกอบรมพนักงานของรัฐ และการนำเทคโนโลยีและข้อมูลมา ปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริการสาธารณะ

หลักการและรูปแบบของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน

ในปัจจุบันประเทศไทยมีความจำเป็นต้องจัดทำโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะในด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ทำให้รัฐไม่สามารถดำเนินการให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชนได้ ต่อมาจึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2556 ขึ้นบังคับใช้แทนกฎหมายร่วมทุน ปี พ.ศ. 2535 เพื่อส่งเสริมและเอื้ออำนวยให้เอกชนเข้าร่วมลงทุนกับหน่วยงานของรัฐ และเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่กฎหมายร่วมทุนปี พ.ศ. 2535 โดยตามกฎหมายร่วมทุนฉบับใหม่ได้สร้างกลไกที่สำคัญหลายๆ อย่างที่จะส่งเสริมและเอื้ออำนวยต่อการเข้ามาร่วมลงทุนระหว่างรัฐ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ และประมวลผลเพื่อให้ได้องค์ความรู้สำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการร่วมทุน PPP สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. หลักการของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทย

การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน หมายถึง การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ (Public Private Partnership หรือ PPP) โดยการอนุญาต หรือให้สัมปทาน หรือให้สิทธิแก่เอกชนดำเนินกิจการของรัฐ ทั้งในกิจการเชิงพาณิชย์และสังคม ซึ่งกิจการของรัฐดังกล่าวต้องเป็นกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย หรือกิจการดังกล่าวจะต้องให้ทรัพยากรธรรมชาติ หรือทรัพย์สินของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเป็นวิธีการลงทุนภาครัฐ (Public Investment) ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไทย โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในโครงสร้างขั้นพื้นฐาน (Infrastructure) อันจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถใน

การแข่งขันของประเทศ ก่อให้เกิดการสร้างงาน เพิ่มผลิตภาพและศักยภาพการผลิตในระยะยาว แต่เนื่องจากการลงทุนดังกล่าวต้องใช้เม็ดเงินจำนวนมากซึ่งหากเป็นการลงทุนจากภาครัฐเพียงฝ่ายเดียวอาจไม่สามารถระดมเงินทุนได้เพียงพอ เนื่องจากข้อจำกัดในด้านการระดมทุนและการดำเนินนโยบายด้านการลงทุนที่ต้องคำนึงถึงเสถียรภาพการคลังของประเทศด้วย ซึ่งมีแหล่งการระดมทุนของภาครัฐจาก 3 แหล่งคือ เงินกู้ต่างประเทศ เงินกู้ในประเทศ และการระดมทุนรูปแบบใหม่ๆ เช่น การเปิดให้ภาคเอกชนเข้าร่วมลงทุนในรูปแบบ Public Private Partnership หรือ PPP ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ทั้งนี้การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเป็นการเพิ่มศักยภาพในการลงทุนโครงการพัฒนาระบบสาธารณสุขป้อน ที่สำคัญยังสามารถถ่ายโอนความเสี่ยงให้ภาคเอกชนซึ่งภาคเอกชนจะมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการความเสี่ยงได้มากกว่าภาครัฐ นอกจากนี้ยังสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและยังช่วยส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม การถ่ายโอนเทคโนโลยี หรือให้เกิดการขยายตลาดทุนภายในประเทศ

2. รูปแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทย

การให้ภาคส่วนอื่น ๆ เข้ามาร่วมกับภาครัฐนั้น มีได้หลายรูปแบบ เช่น รูปแบบความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการให้บริการสาธารณสุขประเภทโครงสร้างพื้นฐานที่เรียกว่า Public – Private Partnership (PPP) ที่ภาคเอกชนเป็นตัวหลักในการเป็นภาคีหุ้นส่วน เพื่อแก้ไขปัญหาจากการที่ภาครัฐขาดแคลนงบประมาณ องค์กรความรู้หรือเทคโนโลยีในการดำเนิน โครงการขนาดใหญ่

โครงสร้างพื้นฐานที่เรียกว่า Public – Private Partnership (PPP) จึงมุ่งหวังด้านประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพของโครงการนั้น ๆ ด้วยความมุ่งหวังจะให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือของภาครัฐ และภาคเอกชน ในแก้ไขปัญหาและพัฒนาการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน

ตัวอย่างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย

ในประเทศไทยมีโครงการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership หรือ PPP) ที่มีเป้าหมายเพื่อยกระดับการลงทุนและ

ส่งเสริมการพัฒนาในหลายด้าน ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างโครงการที่ประสบความสำเร็จที่ผ่านมาในงานหลายๆ ด้าน ได้แก่ งานด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณสุขป๊อปก งานด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม และงานด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศดังนี้

งานด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณสุขป๊อปก

ในประเทศไทยมีโครงการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership หรือ PPP) ที่มีเป้าหมายเพื่อยกระดับการลงทุนและส่งเสริมการพัฒนาในหลายด้าน นี่คือนตัวอย่างของบางโครงการ PPP ในประเทศไทย เช่น

โครงการรถไฟฟ้าสายสีลม (BTS) โครงการรถไฟฟ้าสายสีลมในกรุงเทพฯ เป็นตัวอย่างของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณสุขป๊อปก

โครงการท่าเรือลาดกระบัง (Laem Chabang Port) โครงการนี้เป็นการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาท่าเรือในชลบุรี ซึ่งเป็นท่าเรือที่สำคัญในการค้าและการขนส่งในภูมิภาค

โครงการพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zones): ประเทศไทยมีโครงการพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษที่ส่งเสริมการลงทุนในภูมิภาคต่าง ๆ โดยร่วมมือระหว่างรัฐบาลและภาคเอกชน

โครงการพัฒนาสายทางด่วน (Expressways): โครงการพัฒนาทางด่วนในกรุงเทพฯ และปริมณฑลเป็นตัวอย่างของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาระบบขนส่งทางถนน⁶

งานด้านสุขภาพ สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ได้แก่

โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนด้านสาธารณสุขในประเทศไทยมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากมีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างสุขภาพของประชาชน โดยโครงการเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างระบบสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพสูง นอกจากนี้ยังช่วยลดความเหลื่อมล้ำในระบบสาธารณสุขของประเทศ โครงการที่ระบุเช่น "โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับ ภาคเอกชน ในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน" และ "โครงการ

ความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน" มีบทบาทสำคัญในการสร้างภูมิทัศน์สุขภาพที่ดีให้กับประชาชน และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านสาธารณสุข

โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนที่อ้างอิงถึงกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นโครงการที่มีความสำคัญในการบริหารจัดการของเสียอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน โครงการนี้ช่วยสร้างภูมิทัศน์สุขภาพที่ดีและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการของเสียอันตราย⁷

โครงการ ALL Thailand มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาต้นแบบและนวัตกรรมในการนำพลาสติกที่ใช้งานแล้ว กลับมาใช้ประโยชน์และป้องกันพลาสติกเหล่านั้นหลุดรอดไปสู่สิ่งแวดล้อม โดยเน้นการสร้างต้นแบบการจัดการตั้งแต่ต้นทางทั้งในระดับชุมชนท้องถิ่น จนถึงระดับจังหวัด ในทุกไลฟ์สไตล์ ไปจนถึงระบบและนวัตกรรมที่จะช่วยนำพลาสติกเหล่านั้นกลับมาใช้ประโยชน์ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเมื่อโครงการแล้วเสร็จภาครัฐสามารถนำไปขยายผลให้ครอบคลุมทั่วประเทศต่อไป และ Roadmap การจัดการขยะพลาสติกของประเทศไทย โดย ALL Thailand ได้รับทุนสนับสนุนจาก AEPW (Alliance to End Plastic Waste) ซึ่งเป็นองค์กรไม่แสวงหากำไรที่เกิดจากความร่วมมือของกลุ่มบริษัทที่ทำงานร่วมกันในเครือข่ายของอุตสาหกรรมพลาสติก ซึ่งโฟกัสที่การแก้ปัญหาผ่านการลงมือทำจริง เพื่อดำเนินงาน 3 โครงการย่อยในประเทศไทย ได้แก่ โครงการ Eco Digi Clean Klong Toei (อีโคดีจิคิลินคลองเตย) โครงการ Rayong Less-Waste (ระยองลดขยะ) และโครงการ Paving Green Roads (เพพวิงกรีนโรด) โดยมีระยะเวลาดำเนินงานรวมทั้งสิ้น 2 ปี⁸ เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับประโยชน์ของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในด้านสุขภาพสาธารณสุขและงานด้านสิ่งแวดล้อมแหล่งข่าวได้กล่าวถึงข้อดีของความร่วมมือดังกล่าว ความร่วมมือระหว่างภาคส่วนเหล่านี้สามารถก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ

งานด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ได้แก่ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศมีเป้าหมายเพื่อยกระดับความมั่นคงและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ความร่วมมือในครั้งนี้อาจมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศไทยที่จะได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการป้องกันประเทศ ด้วยการส่งเสริม

ความร่วมมืออย่างแท้จริงระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนด้วยการสนับสนุนจากรัฐบาลอุตสาหกรรมการป้องกันประเทศสามารถมีส่วนสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและนวัตกรรม⁹

โครงการความร่วมมือระหว่างบริษัทชัยเสรีเมททอลแอนด์รับเบอร์จำกัด (ชัยเสรี) และรัฐบาลในด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศมีความสำคัญ บริษัท ชัยเสรี ประสบความสำเร็จในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ป้องกันประเทศ โดยเฉพาะโครงการ First Win 4x4 ซึ่งได้รับคำสั่งจากกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงกลาโหม ความร่วมมือในครั้งนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเสริมความแข็งแกร่งให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของบริษัท แต่ยังสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าและลูกค้าต่างประเทศอีกด้วย การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ทำให้บริษัทชัยเสรีสามารถยกระดับผลิตภัณฑ์และขยายการเข้าถึงตลาด ซึ่งเอื้อต่อการพึ่งพาตนเอง การสร้างงาน และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทย โครงการ PPP เกี่ยวกับบริษัทชัยเสรีเป็นการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชนที่เน้นการพัฒนาและดำเนินโครงการในหลากหลายด้าน เช่น การซื้อชิ้นส่วนซ่อมของระบบสายพานของยานยนต์สายพานแบบต่างๆ การจ้างซ่อมรถสายพาน การซื้อชิ้นส่วนซ่อมของเครื่องมือประกอบ และการจ้างซ่อมรถบรรทุกทุกทางทหาร โดยมีการทำสัญญากับหน่วยงานรัฐในหลายโครงการที่มีการระบุงบการเงินและรายละเอียดการดำเนินงานอย่างละเอียด ที่ผ่านมามีความพยายามในการผลักดันอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ มาหลายครั้ง แต่ First Win 4x4 น่าจะถือเป็นโครงการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดโครงการหนึ่ง

สิ่งที่สำคัญก็คือความตั้งใจจริงของผู้ผลิตที่ฝ่าฟันอุปสรรคและพยายามพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนเองตลอดเวลา จนสามารถก้าวข้ามเครื่องหมายคำถามและได้รับคำสั่งซื้อจากกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงกลาโหมได้ในที่สุด และสิ่งที่ไม่แพ้กันก็คือการสนับสนุนของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่ตัดสินใจให้ความมั่นใจกับสินค้าของบริษัทไทย ด้วยการสั่งซื้อ First Win 4x4 เข้าประจำการในหลายหน่วยงาน ซึ่งทำให้ผู้ผลิตอย่างชัยเสรี มีทรัพยากรในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนเองอย่างต่อเนื่อง และที่สำคัญคือ สร้างความมั่นใจให้กับพันธมิตรและลูกค้าต่างชาติที่เห็นว่ากองทัพและรัฐบาลไทยตัดสินใจสั่งซื้อจึงมีความมั่นใจที่จะสั่งซื้อไปประจำการในประเทศของตนคือในมาเลเซีย อินโดนีเซีย และภูฏานได้รับมอบ First Win เข้าประจำการ

นอกจากนั้น First Win ยังคงเข้าแข่งขันในโครงการจัดหายานเกราะทั่วโลก ด้วยยอดผลิตรถกว่า 200 คัน หากได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล กระทรวงกลาโหม และ กองทัพอากาศอย่างต่อเนื่อง ไม่เฉพาะแต่กับชัยเสรี แต่เป็นทุกบริษัทของคนไทย จะทำให้ประเทศไทยสามารถพึ่งพาตนเอง ลดการนำเข้า สร้างงาน และสร้างเทคโนโลยีฝีมือคนไทย เพื่อให้อุตสาหกรรมป้องกันประเทศเข้มแข็งขึ้นจนสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล¹⁰

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ และมีหลายรูปแบบในการดำเนินงาน ตั้งแต่โครงการด้านพื้นฐาน การศึกษา สาธารณูปโภค ไปจนถึงการให้บริการด้านสุขภาพ และตลอดจนด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน

สถานะปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในประเทศไทย มุ่งเน้นไปที่การกำกับดูแลร่วมกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาครัฐ ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจ/เอกชน และผู้เชี่ยวชาญ ในการวางแผน การตัดสินใจ แนวทางนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการเปิดกว้างในรัฐบาลและเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ มีส่วนร่วมในกระบวนการกำกับดูแล¹¹

รัฐบาลไทยได้ดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อสนับสนุนการกำกับดูแลร่วมกัน เช่น โครงการพัฒนาธรรมาภิบาลร่วมกัน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้นำรุ่นใหม่ที่สามารถจัดการการเปลี่ยนแปลงและเปลี่ยนแปลงรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โครงการนี้ยังพยายามปฏิรูประบบราชการโดยส่งเสริมความร่วมมือและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ โดยสามารถแบ่งระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็น 5 ระดับ ดังนี้:

1. การให้ข้อมูลข่าวสาร (Inform) เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในขั้นแรก โดยให้ข้อมูลสามารถใช้ช่องทางต่าง ๆ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อต่าง ๆ การจัดนิทรรศการ จัดหมายข่าว การจัดงานแถลงข่าว การติดประกาศ และการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น

2. การรับฟังความคิดเห็น (Consult) เป็นกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานภาครัฐ

3. การเกี่ยวข้อง (Involve) เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน หรือร่วมเสนอแนะแนวทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ

4. ความร่วมมือ (Collaboration) เป็นการให้กลุ่มประชาชนผู้แทนภาคสาธารณะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน โดยเป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ

5. การเสริมอำนาจแก่ประชาชน (Empower) เป็นขั้นที่ทำให้บทบาทประชาชนในระดับสูงที่สุด โดยให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง¹²

โดยรวมแล้วสถานะปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในประเทศไทยมุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมการกำกับดูแลการทำงานร่วมกันความโปร่งใสและความรับผิดชอบ รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในกระบวนการตัดสินใจและกำลังดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการกำกับดูแล

ประโยชน์ของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPPs) ในประเทศไทย ได้แก่ การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกสำหรับโครงการต่างๆ ภายใต้แผนแม่บท PPP ซึ่งได้รับความช่วยเหลือและขั้นตอนที่คล่องตัว ความร่วมมือเหล่านี้ส่งเสริมความโปร่งใสนผ่านการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญสำหรับคณะกรรมการคัดเลือกและติดตามข้อห้ามเกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ให้บริการคู่สัญญาเอกชนและเกณฑ์การตัดสิทธิ์สำหรับที่ปรึกษาและผู้เสนอราคา นอกจากนี้ PPPs ในประเทศไทยยังมุ่งสร้างมาตรฐานกระบวนการด้วยแผนยุทธศาสตร์ PPP คณะกรรมการ PPP สัญญามาตรฐาน และแนวทางสำหรับโครงการขนาดเล็ก หลักการสำคัญของ PPP Act ในประเทศไทย ได้แก่ การส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชน นวัตกรรม การถ่ายทอดองค์ความรู้ และมาตรการสนับสนุนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนทั้งในและต่างประเทศในกระบวนการ PPP นอกจากนี้ PPPs ยังสอดคล้องกับแนวคิดสากล เน้นการเปิดเผยข้อมูล และดูแลให้มีกระบวนการที่โปร่งใสและชัดเจนด้วยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ

การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPPs) ในประเทศไทยมีจุดแข็งหลายประการ ได้แก่

1. การรวมจุดแข็งของพันธมิตรเอกชน PPPs ในประเทศไทยผสมผสานจุดแข็งของพันธมิตรเอกชน เช่น นวัตกรรม ความรู้ด้านเทคนิค และทุนเอกชน เข้ากับจุดแข็งของพันธมิตรภาครัฐ เช่น การกำหนดนโยบาย อำนาจกำกับดูแล และความไว้วางใจจากสาธารณะ

2. การกำกับดูแลร่วมกัน (Collaborative Governance: PPPs) ในประเทศไทยเกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลร่วมกัน (Collaborative Governance) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจ/เอกชน และผู้เชี่ยวชาญ ในการวางแผน การตัดสินใจ

3. ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ PPPs ในประเทศไทยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความโปร่งใสและตรวจสอบได้โดยให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีส่วนร่วมในการคัดเลือกและติดตามคณะกรรมการห้ามมิให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่คู่สัญญาเอกชนและตัดสิทธิ์ที่ปรึกษาและผู้เสนอราคาตามเกณฑ์เฉพาะ

4. การกำหนดมาตรฐานของกระบวนการ PPPs ในประเทศไทยมุ่งสร้างมาตรฐานกระบวนการด้วยแผนกลยุทธ์ PPP คณะกรรมการ PPP สัญญามาตรฐาน และแนวทางสำหรับโครงการขนาดเล็ก

5. ดึงดูดการลงทุนภาคเอกชน PPPs ในประเทศไทยมีศักยภาพในการดึงดูดการลงทุนภาคเอกชนส่งเสริมนวัตกรรมและสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการก่อสร้าง โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่: ประเทศไทยมีแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่หลายโครงการ เช่น โครงการรถไฟความเร็วสูง โครงการพัฒนาท่าเรือ โครงการพัฒนาลานบิน ซึ่งเป็นโอกาสให้ภาคเอกชนเข้าร่วมลงทุน ตัวอย่างโครงการ PPP ขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพ ได้แก่ โครงการรถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ โครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบังเฟส 3 และโครงการพัฒนาลานบินอุตะเถา

6. นโยบายสนับสนุน PPP รัฐบาลไทยมีนโยบายสนับสนุน PPP อย่างต่อเนื่อง โดยออกกฎหมายและระเบียบต่างๆ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน

ตัวอย่างนโยบายที่สำคัญ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2561 - 2565) และพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พ.ศ. 2556

7. สอดคล้องกับแนวคิดสากล PPPs ในประเทศไทยสอดคล้องกับแนวคิดสากล เน้นการเปิดเผยข้อมูล และสร้างความมั่นใจในกระบวนการที่โปร่งใสและชัดเจนด้วยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ

8. การเสริมสร้างความยั่งยืนของโครงการ PPPs ในประเทศไทยได้แสดงคำมั่นสัญญาในการเสริมสร้างความยั่งยืนของโปรแกรมเมื่อเวลาผ่านไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคสุขภาพ โดยให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบสุขภาพ

9. การปรับปรุงผลลัพธ์ด้านสุขภาพ PPPs ในประเทศไทยแสดงให้เห็นว่าสามารถปรับปรุงผลลัพธ์ด้านสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง โดยการเพิ่มการใช้บริการด้านสุขภาพและปรับปรุงผลลัพธ์ด้านสุขภาพ

10. สนับสนุนการพัฒนา SME PPPs ในประเทศไทยมีศักยภาพในการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยนำเสนอการวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบความร่วมมือที่แตกต่างกัน

จุดอ่อน จุดอ่อนหรือความท้าทายของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (PPPs) ในประเทศไทย ได้แก่

1. กรอบกฎหมายไม่เพียงพอ กรอบกฎหมายสำหรับ PPPs ในประเทศไทยไม่ครอบคลุมหรือเป็นที่ยอมรับ ซึ่งอาจนำไปสู่บทบาทและความรับผิดชอบที่ไม่ชัดเจน

2. ความสามารถและความเชี่ยวชาญที่จำกัด หน่วยงานของรัฐอาจขาดความสามารถและความเชี่ยวชาญในการจัดการโครงการ PPP ที่ซับซ้อน ซึ่งอาจนำไปสู่ความล่าช้าในการดำเนินการ

3. ต้นทุนการทำธุรกรรมสูง PPPs อาจเกี่ยวข้องกับต้นทุนการทำธุรกรรมที่สูง เช่น ค่าธรรมเนียมทางกฎหมาย ค่าธรรมเนียมการให้คำปรึกษา และค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบสถานะ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และองค์กรในชุมชน

4. การจัดสรรและแบ่งปันความเสี่ยง PPPs เกี่ยวข้องกับการจัดสรรความเสี่ยงที่ซับซ้อนและการจัดการการแบ่งปัน ซึ่งอาจเป็นเรื่องยากในการเจรจาและจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับโครงการขนาดใหญ่และระยะยาว

5. ขาดความโปร่งใสและตรวจสอบได้ PPPs อาจมีแนวโน้มที่จะทุจริต สมรู้ร่วมคิด และการเลือกที่รักมักที่ชัง ซึ่งอาจบ่อนทำลายความไว้วางใจและความเชื่อมั่นของสาธารณชนที่มีต่อรัฐบาลและภาคเอกชน

6. การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่จำกัด PPPs อาจไม่ได้มีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอย่างเพียงพอ เช่น ชุมชนท้องถิ่น องค์กรภาคประชาสังคม และ SMEs ซึ่งอาจนำไปสู่ความขัดแย้งทางสังคมและสิ่งแวดล้อม

7. การกระจายผลประโยชน์ที่ไม่เท่าเทียมกัน PPPs อาจไม่กระจายผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ เช่น ชุมชนท้องถิ่น คนงานและผู้บริโภค ซึ่งอาจทำให้ความไม่เท่าเทียมกันทางสังคมและเศรษฐกิจรุนแรงขึ้น และนำไปสู่ความไม่สงบและความไม่มั่นคงทางสังคม

8. นวัตกรรมและการเรียนรู้ที่จำกัด PPPs อาจไม่ส่งเสริมนวัตกรรมและการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต่อการปรับปรุงบริการสาธารณะและบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

9. การประเมินและการติดตามที่จำกัด PPPs อาจไม่มีกลไกการประเมินและติดตามที่เพียงพอ ซึ่งอาจขัดขวางการเรียนรู้ ความรับผิดชอบ และการปรับปรุง เพื่อรับมือกับความท้าทายเหล่านี้ประเทศไทยจำเป็นต้องเสริมสร้างกรอบกฎหมายความสามารถและความเชี่ยวชาญลดต้นทุนการทำธุรกรรมปรับปรุงการจัดสรรและแบ่งปันความเสี่ยงเพิ่มความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกระจายผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันส่งเสริมนวัตกรรมและการเรียนรู้และสร้างกลไกการประเมินและติดตาม

วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

โอกาส : โอกาสของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPPs) ในประเทศไทย ได้แก่

1. การกำกับดูแลร่วมกัน PPPs ในประเทศไทยเกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลร่วมกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาครัฐ ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจ/เอกชน และผู้เชี่ยวชาญ ในการวางแผน การตัดสินใจ แนวทางนี้

ส่งเสริมการเปิดกว้างในรัฐบาลและเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ มีส่วนร่วมในกระบวนการกำกับดูแล

2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน PPPs ในประเทศไทยมีศักยภาพในการสนับสนุนการพัฒนาและก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคการขนส่งพลังงาน และน้ำ PPPs สามารถช่วยดึงดูดการลงทุนภาคเอกชนส่งเสริมนวัตกรรมและสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ซึ่งสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ของโครงการและบริการสาธารณะที่ดีขึ้น¹³

3. ภาคสุขภาพ PPPs ในประเทศไทยได้แสดงคำมั่นสัญญาในการเสริมสร้างความยั่งยืนของโปรแกรมเมื่อเวลาผ่านไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคสุขภาพ โดยให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบสุขภาพ PPPs สามารถช่วยปรับปรุงผลลัพธ์ด้านสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง โดยการเพิ่มการใช้บริการด้านสุขภาพและปรับปรุงผลลัพธ์ด้านสุขภาพ¹⁴

4. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) PPPs ในประเทศไทยมีศักยภาพในการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยนำเสนอการวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบความร่วมมือที่แตกต่างกัน PPPs สามารถช่วยส่งเสริมนวัตกรรม การเป็นผู้ประกอบการ และการสร้างงาน ซึ่งสามารถนำไปสู่การเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ¹⁵

5. ความร่วมมือระหว่างประเทศ PPPs ในประเทศไทยสามารถสอดคล้องกับแนวคิดและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในระดับสากลส่งเสริมการแบ่งปันความรู้และการเรียนรู้จากประเทศอื่น PPPs สามารถช่วยส่งเสริมการบูรณาการและความร่วมมือระดับภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคอาเซียน โดยส่งเสริมความร่วมมือและความร่วมมือระหว่างรัฐบาล ภาคธุรกิจ และภาคประชาสังคม

โดยสรุป PPPs ในประเทศไทยเสนอโอกาสในการทำงานร่วมกัน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ปรับปรุงภาคสุขภาพ สนับสนุน SME และความร่วมมือระหว่างประเทศ PPPs สามารถช่วยส่งเสริมนวัตกรรม การเป็นผู้ประกอบการ และการสร้างงาน ซึ่งสามารถนำไปสู่การเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ PPPs ยังสามารถช่วยปรับปรุงบริการสาธารณะ ผลลัพธ์ด้านสุขภาพ และการบูรณาการและความร่วมมือในระดับภูมิภาค

อุปสรรค ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในประเทศไทยเผชิญกับอุปสรรคหรือภัยคุกคามที่เป็นไปได้ได้แก่

1. ข้อบกพร่องในกรอบกฎหมาย กรอบกฎหมายสำหรับความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในประเทศไทยยังไม่ครอบคลุมหรือเข้มงวดอย่างเพียงพอ ซึ่งอาจทำให้บทบาทและความรับผิดชอบไม่ชัดเจน นโยบายไม่สอดคล้อง และเสี่ยงต่อความเสี่ยงทางกฎหมายสำหรับฝ่ายรัฐและเอกชน¹⁶

2. ขาดความสามารถและความเชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐอาจขาดความสามารถและความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ซึ่งอาจนำไปสู่ความล่าช้าในการดำเนินโครงการ การเกินงบประมาณและความล้มเหลวของโครงการ

3. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนอาจมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสูง เช่น ค่าธรรมเนียมทนายความ ค่าปรึกษา และค่าตรวจสอบที่สูง ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคสำหรับธุรกิจขนาดเล็กและองค์กรในชุมชน

4. การแบ่งและแบ่งปันความเสี่ยง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเกี่ยวข้องกับ การแบ่งและแบ่งปันความเสี่ยงที่ซับซ้อน ซึ่งอาจทำให้การเจรจาและการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นที่ยากลำบาก โดยเฉพาะสำหรับโครงการขนาดใหญ่และยาวนาน¹⁷

5. ขาดความโปร่งใสและความรับผิดชอบ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนอาจเสี่ยงต่อการทุจริต การกบฏ และการเอื้ออำนาจ ซึ่งอาจทำให้ความเชื่อมั่นและความเชื่อใจของสาธารณะต่อรัฐบาลและภาคเอกชนลดลง

ดังนั้น ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในประเทศไทยมีโอกาสและความเสี่ยงที่ต้องพิจารณาอย่างละเอียดเพื่อให้โครงการเป็นประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพในระยะยาว

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ SWOT โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

สรุปประเด็นผลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมและจัดลำดับความสำคัญ 5 อันดับแรก

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
S1. การรวมจุดแข็งของพันธมิตรเอกชน: PPPs ในประเทศไทยผสมผสานจุดแข็งของพันธมิตรเอกชน เช่น นวัตกรรม ความรู้ด้านเทคนิค และทุนเอกชน เข้ากับจุดแข็งของพันธมิตรภาครัฐ เช่น การกำหนดนโยบาย อำนาจกำกับดูแล และความไว้วางใจจากสาธารณะ	W1. กรอบกฎหมายไม่เพียงพอ: กรอบกฎหมายสำหรับ PPPs ในประเทศไทยไม่ครอบคลุมหรือเป็นที่ยอมรับ ซึ่งอาจนำไปสู่บทบาทและความรับผิดชอบที่ไม่ชัดเจน
S2. การกำกับดูแลร่วมกัน (Collaborative Governance: PPPs) ในประเทศไทยเกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลร่วมกัน (Collaborative Governance) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	W2. ความสามารถและความเชี่ยวชาญที่จำกัด: หน่วยงานของรัฐอาจขาดความสามารถและความเชี่ยวชาญในการจัดการโครงการ PPP ที่ซับซ้อน ซึ่งอาจนำไปสู่ความล่าช้าในการดำเนินการ
S3. ความโปร่งใสและตรวจสอบได้: PPPs ในประเทศไทยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความโปร่งใสและตรวจสอบได้โดยให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีส่วนร่วมในการคัดเลือกและติดตามคณะกรรมการห้ามมิให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่คู่สัญญาเอกชนและตัดสิทธิ์ที่ปรึกษาและผู้เสนอราคาตามเกณฑ์เฉพาะ	W3. ต้นทุนการทำธุรกรรมสูง: PPPs อาจเกี่ยวข้องกับต้นทุนการทำธุรกรรมที่สูง เช่น ค่าธรรมเนียมทางกฎหมาย ค่าธรรมเนียมการให้คำปรึกษา และค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบสถานะ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และองค์กรในชุมชน
S4. การกำหนดมาตรฐานของกระบวนการ: PPPs ในประเทศไทยมุ่งสร้างมาตรฐานกระบวนการด้วยแผนกลยุทธ์ PPP คณะกรรมการ PPP สัญญามาตรฐาน และแนวทางสำหรับโครงการขนาดเล็ก	W4. การจัดสรรและแบ่งปันความเสี่ยง: PPPs เกี่ยวข้องกับการจัดสรรความเสี่ยงที่ซับซ้อนและการจัดการการแบ่งปัน ซึ่งอาจเป็นเรื่องยากในการเจรจาและจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับโครงการขนาดใหญ่และระยะยาว
S5. ดึงดูดการลงทุนภาคเอกชน: PPPs ในประเทศไทยมีศักยภาพในการดึงดูดการลงทุนภาคเอกชน ส่งเสริมนวัตกรรมและสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการก่อสร้าง	W5. ขาดความโปร่งใสและตรวจสอบได้: PPPs อาจมีแนวโน้มที่จะทุจริต สมรู้ร่วมคิด และการเลือกที่รักมักที่ชัง ซึ่งอาจบ่อนทำลายความไว้วางใจและความเชื่อมั่นของสาธารณชนที่มีต่อรัฐบาลและภาคเอกชน

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>O1. การกำกับดูแลร่วมกัน: PPPs ในประเทศไทยเกี่ยวข้องกับกำกับการกำกับดูแลร่วมกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาครัฐ ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจ/เอกชน และผู้เชี่ยวชาญ ในการวางแผน การตัดสินใจ แนวทางนี้ส่งเสริมการเปิดกว้างในรัฐบาลและเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ มีส่วนร่วมในกระบวนการกำกับดูแล</p>	<p>T1. ข้อบกพร่องในกรอบกฎหมาย: กรอบกฎหมายสำหรับความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในประเทศไทยยังไม่ครอบคลุมหรือเข้มงวดอย่างเพียงพอ ซึ่งอาจทำให้บทบาทและความรับผิดชอบไม่ชัดเจน นโยบายไม่สอดคล้องและเสี่ยงต่อความเสี่ยงทางกฎหมายสำหรับฝ่ายรัฐและเอกชน</p>
<p>O2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน: PPPs ในประเทศไทยมีศักยภาพในการสนับสนุนการพัฒนาและก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคการขนส่ง พลังงาน และน้ำ PPPs สามารถช่วยดึงดูดการลงทุนภาคเอกชนส่งเสริมนวัตกรรมและสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ซึ่งสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ของโครงการและบริการสาธารณะที่ดีขึ้น</p>	<p>T2. ขาดความสามารถและความเชี่ยวชาญ: หน่วยงานของรัฐอาจขาดความสามารถและความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ซึ่งอาจนำไปสู่ความล่าช้าในการดำเนินโครงการ การเกินงบประมาณ และความล้มเหลวของโครงการ</p>
<p>O3. ภาคสุขภาพ: PPPs ในประเทศไทยได้แสดงคำมั่นสัญญาในการเสริมสร้างความยั่งยืนของโปรแกรมเมื่อเวลาผ่านไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคสุขภาพ โดยให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบสุขภาพ PPPs สามารถช่วยปรับปรุงผลลัพธ์ด้านสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง โดยการเพิ่มการใช้บริการด้านสุขภาพและปรับปรุงผลลัพธ์ด้านสุขภาพ</p>	<p>T3. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ: ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนอาจมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสูง เช่น ค่าธรรมเนียมทนายความ ค่าปรึกษา และค่าตรวจสอบที่สูง ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคสำหรับธุรกิจขนาดเล็กและองค์กรในชุมชน</p>

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
O4. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs): PPPs ในประเทศไทยมีศักยภาพในการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยนำเสนอการวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบความร่วมมือที่แตกต่างกัน PPPs สามารถช่วยส่งเสริมนวัตกรรม การเป็นผู้ประกอบการ และการสร้างงาน ซึ่งสามารถนำไปสู่การเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	T4. การแบ่งและแบ่งปันความเสี่ยง: ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเกี่ยวข้องกับการแบ่งและแบ่งปันความเสี่ยงที่ซับซ้อน ซึ่งอาจทำให้การเจรจาและการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นที่ยากลำบาก โดยเฉพาะสำหรับโครงการขนาดใหญ่และยาวนาน
O5. ความร่วมมือระหว่างประเทศ: PPPs ในประเทศไทยสามารถสอดคล้องกับแนวคิดและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในระดับสากลส่งเสริมการแบ่งปันความรู้และการเรียนรู้จากประเทศอื่น ๆ PPPs สามารถช่วยส่งเสริมการบูรณาการและความร่วมมือระดับภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคอาเซียน โดยส่งเสริมความร่วมมือและความร่วมมือระหว่างรัฐบาล ภาคธุรกิจ และภาคประชาสังคม	T5. ขาดความโปร่งใสและความรับผิดชอบ: ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนอาจเสี่ยงต่อการทุจริต การกบฏ และการเอื้ออำนาจ ซึ่งอาจทำให้ความเชื่อมั่นและความเชื่อใจของสาธารณะต่อรัฐบาลและภาคเอกชนลดลง

แนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

เมื่อนำกลยุทธ์ “จุดแข็งกับโอกาส” (SO Strategy) ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่เกิดจากการจับคู่ระหว่างสภาพแวดล้อมภายในทางบวกคือ จุดแข็ง (Strengths) และสภาพแวดล้อมภายนอกทางบวก คือ โอกาส (Opportunities) เป็นกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategies) ซึ่งก็คือการใช้ประโยชน์จากโอกาสที่ดี มาขยายความเข้มแข็งในการสร้างการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน โดยใช้สถานการณ์ของโลกในปัจจุบันและสถานการณ์แวดล้อม ปัจจัยส่งเสริมต่างๆ ในทางบวก นำมาประยุกต์ใช้และสร้างเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ให้เกิดเป็นแนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืนตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ประกอบกับการใช้กลยุทธ์เชิงพัฒนา “จุดอ่อนกับโอกาส” (WO Strategy) มาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาสถานการณ์นี้ ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่เกิดจากการจับคู่ระหว่างสภาพแวดล้อมภายในทางลบคือ จุดอ่อน (Weakness) และสภาพแวดล้อมภายนอกทางบวก คือ โอกาส (Opportunities) เป็นกลยุทธ์พลิกฟื้น (Turnaround Strategies) สถานการณ์นี้เป็นการศึกษาถึงโอกาสและเป็นข้อได้เปรียบด้านการแข่งขันอยู่หลายประการแต่ติดขัดอยู่ตรงที่มีปัญหาอุปสรรคที่เป็นจุดอ่อนอยู่หลายอย่างเช่นกัน ดังนั้นทางออกคือ

กลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround Strategies) เพื่อขจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายในต่างๆให้พร้อมที่จะฉกฉวยโอกาสต่างๆที่เปิดให้

กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงแก้ไข ทั้งนี้เนื่องจากองค์การมีโอกาสที่จะนำแนวคิดหรือวิธีใหม่ ๆ มาใช้ในการแก้ไขจุดอ่อนที่องค์การมีอยู่ได้

ยกตัวอย่างเช่น ระบบราชการมักมีจุดอ่อน คือ มีขั้นตอนการทำงานที่ยาว ใช้เวลามาก ขณะเดียวกันก็มีโอกาส คือ โอกาสของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข คือ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารจัดการและในกระบวนการทำงานของราชการให้มากขึ้น

การบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ไปสู่ความสำเร็จ ภาครัฐและภาคเอกชนต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง บนพื้นฐานของความไว้วางใจและการมีส่วนร่วม โดยอาศัยความแข็งแกร่งและทรัพยากรที่มีอยู่ของแต่ละฝ่าย

บทที่ 3

บทอภิปรายผล

เป้าหมายหลักของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPPs) ในประเทศไทยคือการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะให้มีประสิทธิภาพมากกว่าการดำเนินการแบบเดิม, ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและการลงทุนในกิจการของรัฐ, ปกป้องผลประโยชน์สาธารณะและการต่อต้านการทุจริต, ส่งเสริมนวัตกรรมภาคเอกชนและการถ่ายทอดความรู้, จัดให้มีมาตรการสนับสนุนเพิ่มเติมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนทั้งในและต่างประเทศในกระบวนการ PPP, รับรองความโปร่งใสและสอดคล้องกับแนวคิด PPP ระหว่างประเทศ, ปรับปรุงขั้นตอนและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ

พระราชบัญญัติการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน ปี พ.ศ. 2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เอกชนมีส่วนร่วมมากขึ้น นวัตกรรมภาคเอกชนและการถ่ายทอดความรู้และมาตรการสนับสนุนเพิ่มเติมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนทั้งในและต่างประเทศในกระบวนการ PPP ตลอดจนเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและสอดคล้องกับแนวคิด PPP ระหว่างประเทศปรับปรุงขั้นตอนและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ¹⁸

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในหลายมิติ เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการแข่งขัน การกระจายความเสี่ยง การถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีแนวคิดและกลไกสนับสนุนที่ชัดเจน ได้แก่

1. การพัฒนากฎหมายและระเบียบที่เอื้ออำนวย โดยออกกฎหมาย PPP ที่มีความชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้ เช่น กำหนดวิธีการคัดเลือกเอกชน กลไกการติดตามผล
2. กำหนดกรอบการทำงาน กลไกติดตามผล สร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนเข้าร่วมโครงการ เช่น การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี
3. การพัฒนากลไกติดตามและประเมินผล โดยจัดตั้งคณะกรรมการติดตามผล ที่มีตัวแทนจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่

ครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และเปิดเผยข้อมูลโครงการต่อสาธารณชนผ่านช่องทางต่างๆ เช่น เว็บไซต์ สื่อออนไลน์

4. การส่งเสริมความโปร่งใสและตรวจสอบได้ เช่น เปิดเผยแพร่ข้อมูลการประมูล รายละเอียดสัญญา และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกลไกตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ เช่น การจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการต่างๆ เช่น การจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น

5. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน โดยจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในทุกขั้นตอนของโครงการ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมติดตามผลโครงการ และสนับสนุนองค์กรภาคประชาชนในการตรวจสอบโครงการ

6. การพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากรภาครัฐ เช่น ฝึกอบรมเกี่ยวกับ PPP ให้กับบุคลากรภาครัฐ พัฒนากลไกแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เช่น การจัดสัมมนา การศึกษาดูงาน และส่งเสริมการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร¹⁹

ตัวอย่างงานวิจัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย

เนื่องด้วยผู้วิจัยทำงานอยู่ในแวดวงอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ จึงขอยกตัวอย่างงานทางด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของบริษัทชัยเสรีเม็ททอลแอนด์รีซเบอร์จำกัด (บริษัทชัยเสรีฯ) เนื่องด้วยบริษัทชัยเสรีฯ เป็นหนึ่งในผู้นำในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทย ประสบความสำเร็จอย่างมากจากการร่วมมือกับภาครัฐ งานวิจัยที่ศึกษาความสำเร็จของความร่วมมือนี้ เผยให้เห็นปัจจัยสำคัญและกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนความสำเร็จดังกล่าวมีประเด็นสำคัญ ดังนี้:

1. ภาครัฐได้ยกเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้เป็นวาระสำคัญ ทั้งในระดับนโยบายของกระทรวงและระดับยุทธศาสตร์ของประเทศ
2. ภาครัฐมีการดำเนินนโยบายผลักดันการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ทั้งด้านประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์สู่ตลาดสากล

3. ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการสร้างกรอบความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน และปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในเชิงพาณิชย์มากขึ้น

4. ภาคเอกชนมองว่าปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ คือ ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายภาครัฐและรัฐธรรมนูญที่ยังไม่ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในเชิงพาณิชย์เท่าที่ควร²⁰

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทย ยังคงมีความท้าทายในด้านการสร้างกรอบความร่วมมือและการปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในเชิงพาณิชย์มากขึ้น โดยมีประเด็นที่สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญ

การถ่ายทอดเทคโนโลยี บริษัทได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูงจากหน่วยงานวิจัยพัฒนาของกองทัพ ส่งผลต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการ

การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ บริษัทได้รับการจัดซื้อจัดจ้างจากกองทัพอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้บริษัทมียอดขายที่มั่นคง

ความสัมพันธ์ที่ดีกับภาครัฐ บริษัทมีความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ ช่วยให้บริษัทได้รับข้อมูลข่าวสารและโอกาสทางธุรกิจ

กรณีศึกษางานวิจัย

กลยุทธ์การพัฒนาธุรกิจยุทธโธปกรณ์ของบริษัทชัยเสรีฯ ในบริบทของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน งานวิจัยชิ้นนี้วิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของบริษัทชัยเสรีฯ พบว่า ปัจจัยสำคัญ ประกอบด้วย การถ่ายทอดเทคโนโลยี การสนับสนุนด้านการเงิน การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และความสัมพันธ์ที่ดีกับภาครัฐ

ผลกระทบของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนที่มีต่อการพัฒนาเทคโนโลยียุทธโธปกรณ์ในประเทศไทย กรณีศึกษาบริษัทชัยเสรีฯ งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งศึกษาผลกระทบของความร่วมมือนี้ พบว่า ความร่วมมือส่งผลดีต่อการพัฒนาเทคโนโลยียุทธโธปกรณ์ในประเทศไทย ดังนี้ การพัฒนาเทคโนโลยีที่รวดเร็ว การยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ การลดต้นทุนการผลิต และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

บทบาทของกลไกการกำกับดูแลที่ดีต่อความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ กรณีศึกษาบริษัทชัยเสรีฯ งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งศึกษาบทบาทของกลไกการกำกับดูแลที่ดี พบว่า กลไกการกำกับดูแลที่ดีมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของความร่วมมือ ดังนี้ สร้างความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือ ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ส่งเสริมประสิทธิภาพและความคุ้มค่า ส่งเสริมความยั่งยืนของความร่วมมือ

ความสำเร็จของบริษัทชัยเสรีฯ ในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ล้วนมาจากกลยุทธ์ที่ชาญฉลาดและความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับภาครัฐ ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ได้แก่ การถ่ายทอดเทคโนโลยี การสนับสนุนด้านการเงิน การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ความสัมพันธ์ที่ดีกับภาครัฐ และกลไกการกำกับดูแลที่ดี งานวิจัยเหล่านี้ เผยให้เห็นบทเรียนสำคัญสำหรับบริษัทอื่น ๆ ที่ต้องการประสบความสำเร็จในความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

สำหรับประเทศไทย ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ดังนั้นรัฐบาลควรผลักดันให้มีการกำหนดและส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม เพื่อนำไปสู่การใช้ในงานราชการอย่างแท้จริง สำหรับกองทัพไทยมีแนวทางส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศดังนี้

1. กองทัพควรเป็นผู้กำหนดต้นแบบและรับรองมาตรฐานยุทธโธปกรณ์ให้ตรงกับความต้องการ เพื่อภาคเอกชนจะได้มีแนวทางที่ชัดเจน
2. กองทัพควรจัดหาวัตถุดิบและพิจารณาจัดซื้อยุทธโธปกรณ์จากภาคเอกชนภายในประเทศเป็นอันดับแรกเพื่อส่งเสริมภาคเอกชน
3. ขยายการส่งออกไปยังต่างประเทศ เมื่อความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในประเทศเข้มแข็งได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ²⁰

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

1. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน บริษัทชัยเสรีฯ และภาครัฐ มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ในการมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทย
2. การแลกเปลี่ยนความรู้ บริษัทชัยเสรีฯ และภาครัฐแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ ร่วมกันพัฒนาเทคโนโลยี

3. การสนับสนุนจากภาครัฐ ภาครัฐสนับสนุนโอกาส ทรัพยากรบริษัทช่วยเสริมพัฒนาเทคโนโลยี

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) คือ การควบคุมและดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน ในการให้บริการสาธารณะ หรือพัฒนาโครงการที่มีประโยชน์สู่สังคม โดยมีการแบ่งปันความเสี่ยง ความรับผิดชอบ และผลประโยชน์ร่วมกัน

นอกจากนี้ยังมีผลการศึกษาจากงานวิจัยเรื่อง แนวทางการสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี สรุปได้ว่าอุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่เข้มแข็ง จะให้ประเทศไทยมีหลักประกันด้านความมั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยที่หน่วยงานภาครัฐบาลที่เกี่ยวข้องและภาคเอกชน จะต้องมีการบูรณาการนโยบายร่วมกัน กำหนดนโยบายให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม ปรับปรุงข้อกำหนดเพื่อลดข้อจำกัด ลดอุปสรรคในการดำเนินการ พร้อมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในภาคเอกชน มีเป้าหมายในการดำเนินงานที่นำไปสู่ความยั่งยืน อีกทั้งต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติร่วมกันอีกด้วย²¹

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยได้นำเสนอหลักการและรูปแบบของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน ทำให้วิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของโครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบัน ทราบถึงแนวคิดเกี่ยวกับความจำเป็นและการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในการร่วมลงทุนกับโครงการของรัฐบาล และได้นำเสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อให้โครงการความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทยในปัจจุบันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความยั่งยืน และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

บทที่ 4

บทสรุป

จากการศึกษาเรื่อง แนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารจากส่วนราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เอกสารเกี่ยวกับระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ กฎหมาย โครงสร้าง รูปแบบของโครงการที่เกิดจากการร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เอกสารวิชาการ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงเอกสารที่เผยแพร่ทางระบบอินเทอร์เน็ต และเอกสารเกี่ยวกับโครงการที่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

นโยบายสนับสนุนแนวคิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นส่งเสริมการลงทุนและการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนปกป้องผลประโยชน์สาธารณะและป้องกันการทุจริตส่งเสริมนวัตกรรมภาคเอกชนและการถ่ายทอดองค์ความรู้จัดให้มีมาตรการสนับสนุนเพิ่มเติมสำหรับนักลงทุนสร้างความโปร่งใสและสอดคล้องกับแนวคิด PPP ระหว่างประเทศ ปรับปรุงขั้นตอนและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ รัฐบาลได้ดำเนินการพัฒนากรอบกฎหมายและกลไกสนับสนุนเพื่ออำนวยความสะดวกในโครงการ PPP ในภาคส่วนต่างๆ

สรุปได้ว่าการศึกษาเรื่อง แนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เน้นการศึกษาบริบทของการสนับสนุน พัฒนา และการดำเนินการความร่วมมือที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยอาศัยข้อมูลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยศึกษาจากโครงการที่มีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนที่ประสบความสำเร็จ โดยนำเสนอรูปแบบของการวิเคราะห์แบบพรรณนาเป็นผลสรุปการศึกษาและข้อเสนอแนะ ดังนี้

การร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชนในประเทศไทยเน้นการสนับสนุนโครงการโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะที่เป็นหน้าที่ของรัฐ โดยให้ภาคเอกชนดำเนินการจัดทำโครงการผ่านสัญญาร่วมลงทุน นโยบายนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมความร่วมมือ

ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และความยุติธรรมในโครงการร่วมลงทุน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาแนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และ ใช้การ SWOT Analysis สำหรับวิเคราะห์สถานการณ์และกระบวนการทำงาน และใช้ Root Cause Analysis (RCA) ในการค้นหาสาเหตุอุปสรรค รากของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งข้อมูลที่ได้มาส่วนใหญ่มาจากการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร อาทิ เอกสารจากส่วนงานราชการที่เกี่ยวข้องในเรื่องของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ รวมถึงเอกสารงานวิชาการ วิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ และเอกสารที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งข้อมูลเหล่านี้อาจมีความน่าเชื่อถือในระดับหนึ่ง แต่อาจไม่เพียงพอต่อความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูล ดังนั้นในการทำการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) จากกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องจากหลายๆโครงการที่มีการร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จ ก็จะทำให้ได้ข้อมูลและแนวทางในการบูรณาการความร่วมมือได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

1. ราชกิจจานุเบกษา. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561–2580 เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก, 13 ตุลาคม 2561
2. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและนโยบายระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570[อินเทอร์เน็ต] 2565 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2566] เข้าถึงได้จาก <http://nscr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2022/08/3-2.pdf>
3. สำนักงานพัฒนาระบบราชการ. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย [อินเทอร์เน็ต]. 2565 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2566] (พ.ศ.2564 - พ.ศ.2565) เข้าถึงได้จาก <https://www.opdc.go.th/content/Nzl2Ng>
4. ความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน (Public-Private Partnership) [อินเทอร์เน็ต]. 2565 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2566] เข้าถึงได้จาก https://fin.bus.ku.ac.th/01131549%20Advanced%20Corporation%20Finance/Lecture%20Slides/PPP_Ball.pdf
5. สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล. ประเทศทันสมัย ชีวิตคนไทยก็ง่ายขึ้น [อินเทอร์เน็ต]. 2565 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2566] เข้าถึงได้จาก <https://www.dga.or.th/>
6. ฐิติมา ชูเชิด. โครงการ PPP ทางเลือกช่วยยกระดับการลงทุนไทย. กรุงเทพธุรกิจ. 17 ตุลาคม 2566; [เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2566] เข้าถึงได้จาก <https://www.bangkokbiznews.com/business/economic/1094013>
7. สำนักงานบริหารทรัพยากรกายภาพและสิ่งแวดล้อม [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2566] เข้าถึงได้จาก www.buildkmitl.com
8. SCG NEWS CHANNEL [อินเทอร์เน็ต]. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) ผนึกกำลัง PPP Plastics และ Alliance to End Plastic Waste (AEPW) เปิดตัวโครงการ ALL_Thailand นำร่อง 3 โครงการย่อยในประเทศไทย เพื่อจัดการพลาสติกใช้แล้วอย่างยั่งยืน [เข้าถึงเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2566] เข้าถึงได้จาก https://scgnewschannel.com/th/scg-news/all_thailand-project-for-sustainable-plastic-management/

9. สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) [อินเทอร์เน็ต]. การวิจัยพัฒนาสู่
อุตสาหกรรมป้องกันประเทศกับเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์: มิติใหม่ในทศวรรษหน้า [เข้าถึงเมื่อ
วันที่ 15 มกราคม 2567] เข้าถึงได้จาก

[http://dtd.dti.or.th/jspui/bitstream/123456789/1307/1/การวิจัยพัฒนาสู่
อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ.pdf](http://dtd.dti.or.th/jspui/bitstream/123456789/1307/1/การวิจัยพัฒนาสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ.pdf)

10. THAIAREMEDFORCE [อินเทอร์เน็ต]. [ปรับปรุงเมื่อ 18 พฤศจิกายน 2564]; กว่าสิบ
ปีของยานเกราะ 4x4 ฝีมือคนไทย First Win โดยชัยเสรี [เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มกราคม
2567] เข้าถึงได้จาก [https://thaiarmedforce.com/2021/11/18/a-decade-of-first-
win/](https://thaiarmedforce.com/2021/11/18/a-decade-of-first-win/)

11. สำนักงานพัฒนาระบบราชการ. การบริหารงานภาครัฐแบบมีส่วนร่วม
[อินเทอร์เน็ต]. 2565 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2567] เข้าถึงได้จาก

<https://www.opdc.go.th/content/Mjc4Nw>

12. สมาคมระหว่างประเทศเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชน [อินเทอร์เน็ต]. 2565 [เข้าถึง
เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2567] เข้าถึงได้จาก <https://www.iap2.org/mpage/Home>

13. บุรณจิตร แก้วศรีมล. การจัดการร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนในระบบรถไฟฟ้าขนส่ง
ของไทย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม[อินเทอร์เน็ต].

2562 ปีที่ 38 ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน - ธันวาคม พ.ศ.2562 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มกราคม
2567] เข้าถึงได้จาก

[https://hujmsu.msu.ac.th/pdfsplite.php?p=MTU5OTAzMjE3Mi5wZGZ8MzctNDg
%3D](https://hujmsu.msu.ac.th/pdfsplite.php?p=MTU5OTAzMjE3Mi5wZGZ8MzctNDg%3D)

14. สำนักงานงบประมาณของรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. การวิเคราะห์การ
ร่วมทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public Private Partnership : PPP). รายงาน
วิชาการสำนักงานงบประมาณของรัฐสภา ฉบับที่ 3/2559 [อินเทอร์เน็ต]. 2559 [เข้าถึงเมื่อวันที่
15 มกราคม 2567] เข้าถึงได้จาก

[https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parbudget/ewt_dl_link.php?nid
=248](https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parbudget/ewt_dl_link.php?nid=248)

15. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. โครงการจัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษาวิเคราะห์แนวทางการพัฒนากำลังคน. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ของระบบการพัฒนากำลังคนของประเทศ [อินเทอร์เน็ต]. 2555 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2567] เข้าถึงได้จาก <http://nlrc.mol.go.th/research/LGcOvN1/05LGcOvN1.pdf>

16. กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. ความร่วมมือภาครัฐ-ภาคเอกชน (Public-Private) [อินเทอร์เน็ต]. 2562 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2567] เข้าถึงได้จาก <https://www.dtn.go.th/th/content/categories/detail/id/29/cid/791/iid/573>

17. IPDefenseForum.com [อินเทอร์เน็ต]. [ปรับปรุงเมื่อ 16 ธันวาคม 2565]; การตอบโต้ภัยคุกคามด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ [เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2567] เข้าถึงได้จาก <https://ipdefenseforum.com/th/2022/12/การตอบโต้ภัยคุกคามด้าน/>

18. พระราชบัญญัติ การร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน พ.ศ. 2562 เข้าถึงได้จาก https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/029/T_0001.PDF

19. ดร.จารุพล เรืองสุวรรณ. ทบทวนแนวโน้มสถานการณ์ความมั่นคงของโลก สิ่งไทยควรตระหนักและเตรียมการรับมือ [อินเทอร์เน็ต]. [ปรับปรุงเมื่อ 2 มิถุนายน 2564]; เข้าถึงได้จาก <http://www.polsci.tu.ac.th/direk/view.aspx?ID=505>

20. ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย. เอกสารวิเคราะห์สถานการณ์ยุทธศาสตร์และความมั่นคง ฉบับที่ 8/61 (16-31 ม.ค. 61) “การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ : ความท้าทายใหม่ของประชาคมอาเซียน” [เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2567]. เข้าถึงได้จาก https://www.sscthailand.org/uploads_ssc/research_201808311535716946939251.pdf

21. กานต์ กุลหิรัญ. แนวทางการสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี [เอกสารวิจัยส่วนบุคคล]. วิทยาลัยการทัพบก; 2566 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2567]. เข้าถึงได้จาก <http://awc.ac.th/storage/docs/research/847.pdf>

ประวัติย่อผู้วิจัย

ยศ ชื่อ นายประทีป กุลหิรัญ

วัน เดือน ปีเกิด 17 กรกฎาคม 2518

ประวัติสำเร็จการศึกษา

พ.ศ. 2535 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

พ.ศ. 2539 ปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2543 ปริญญาโท สาขาการจัดการทางวิศวกรรม

Master degree in Engineering Management,
George Washington University, Washington D.C.,
U.S.A.

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2544 – 2554 ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ

บริษัท ซีเอสเอ็มทีทอลแอนด์รับเบอร์ จำกัด

พ.ศ. 2555 - 2567 ผู้จัดการฝ่ายขายระหว่างประเทศ

บริษัท ซีเอสเอ็มทีทอลแอนด์รับเบอร์ จำกัด

ตำแหน่งปัจจุบัน

พ.ศ. 2566 – 2567 ผู้จัดการฝ่ายขายระหว่างประเทศ

บริษัท ซีเอสเอ็มทีทอลแอนด์รับเบอร์ จำกัด และ

กรรมการผู้จัดการ บริษัท ซีเอสเอ็มทีทอลแอนด์รับเบอร์อินดัสทรี จำกัด

กิตติกรรมประกาศ

เอกสารการวิจัยส่วนบุคคลเรื่อง แนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ฉบับนี้ เป็นการศึกษาหา ข้อมูล ความรู้ ตามหลักของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทำให้สามารถวิเคราะห์ห้วงค์ความรู้ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ เพื่อที่จะสามารถทำไปต่อยอดและเป็นแนวทางในการนำเสนอแนว ทางการในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนได้ในอนาคต เอกสาร วิจัยฉบับนี้ได้รับความกรุณาจากคณาจารย์ของวิทยาลัยกองทัพบก และ คณะกรรมการ ควบคุมเอกสารวิจัยส่วนบุคคล โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษา พันเอกหญิง นवलสมร จรวงษ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าพร้อมทั้งคอยถ่ายทอด แนะนำแนวทางการศึกษาตั้งแต่เริ่มคิดค้น หัวข้อของการทำวิจัยจนสำเร็จ และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.ธีรธร ธาราไชย ในความ กรุณาช่วยเหลือแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหาให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยใคร่ขอกราบ ขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านและอาจารย์ที่ปรึกษา มา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยฉบับนี้ที่ให้การสนับสนุนข้อมูล ต่างๆ มากมาย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การวิจัยส่วนบุคคลฉบับนี้จะมีประโยชน์ไม่มากนัก น้อยต่อประเทศชาติ ในการใช้เป็นแนวทางในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดต่อ ประเทศชาติ และหวังว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่อไป